

Sygn. akt V CSK 727/14

POSTANOWIENIE

Dnia 30 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Myszka

w sprawie z wniosku B. sp. j. w L., A. G., T. G. i R. G.
przy uczestnictwie T. S.A. Oddział w L.
o ustanowienie służebności przesyłu,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 30 czerwca 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawców od postanowienia
Sądu Okręgowego w Legnicy
z dnia 28 maja 2014 r., sygn. akt II Ca 121/14,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli:

1. w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne,
2. istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów,
3. zachodzi nieważność postępowania lub
4. skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Przytoczony przepis pozwala Sądowi Najwyższemu na wstępną, merytoryczną ocenę wniesionej skargi kasacyjnej i zbadanie, czy za jej rozpoznaniem przemawia interes społeczny, skarga kasacyjna bowiem jest środkiem prawnym funkcjonującym przede wszystkim w interesie publicznym, który z kolei przemawia za skoncentrowaniem się Sądu Najwyższego na sprawach najpoważniejszych i precedensowych.

Wnioskodawcy, B. sp. j. w L., A. G., T. G. i R. G., złożyli skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Okręgowego w Legnicy z dnia 28 maja 2014 r., oddalającego ich apelację od postanowienia Sądu Rejonowego w Lubinie z dnia 6 grudnia 2013 r., którym ustanowiono służebność przesyłu na rzecz uczestnika postępowania T. S.A. w K., Oddział w Legnicy. Powołując się na obie podstawy przewidziane w art. 398³ § 1 k.p.c., skarżący wniesli o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania, ewentualnie orzeczenie co do istoty sprawy w sposób określony w *petitum* skargi.

Uzasadniając wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący powołali się na przesłankę wskazaną w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. Twierdzili, że w sprawie istnieje potrzeba wykładni art. 305² § 2 k.c., co znajduje odzwierciedlenie w zagadnieniu prawnym ujętym w pytaniu: czy okoliczność nabycia nieruchomości z posadowionymi urządzeniami przesyłowymi może zostać uwzględniona, a przez to wynagrodzenie obniżone, przy orzekaniu przez Sąd o wysokości odpowiedniego wynagrodzenia w sprawie o ustanowienie służebności przesyłu. Podkreślili, że Sąd Najwyższy w swoich orzeczeniach rozważał kryteria określenia wysokości wynagrodzenia za ustanowienie służebności przesyłu, lecz – jak dotąd – nie wyjaśnił, czy za dodatkowe kryterium można uznać nabycie przez

wnioskodawców własności nieruchomości z posadowionymi urządzeniami przesyłowymi, co zdaniem Sądu Okręgowego przemawiało za obniżeniem wysokości wynagrodzenia.

Analiza wywodów zawartych skardze kasacyjnej prowadzi do wniosku, że skarżący nie przytoczyli przekonujących argumentów, świadczących o występowaniu w niniejszej sprawie przesłanki określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 2 ani w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

W art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. chodzi o potrzebę wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie, w związku z czym strona powołująca się na tę przesłankę powinna wykazać, że przepisy potrzebne do rozstrzygnięcia skargi kasacyjnej wywołują poważne wątpliwości interpretacyjne, wyjaśnić na czym one polegają i przytoczyć argumenty prowadzące do rozbieżnych ocen albo wykazać, że przepisy te wywołują rozbieżności w orzecznictwie sądów.

W art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. chodzi natomiast o zagadnienie obejmujące poważną wątpliwość prawną i nierozwiązane dotąd w orzecznictwie sądowym, którego wyjaśnienie ma znaczenie dla praktyki sądowej oraz dla rozstrzygnięcia złożonej skargi. Skarżący, wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na występujące w sprawie istotne zagadnienie prawne, powinien sformułować to zagadnienie, wskazać na wyłaniające się poważne wątpliwości interpretacyjne i wykazać, że wyjaśnienie przedstawionego zagadnienia będzie miało znaczenie zarówno dla praktyki sądowej, jak i dla rozstrzygnięcia skargi kasacyjnej. W obu powołanych przepisach chodzi przy tym wyłącznie o poważne wątpliwości, wykraczające poza poziom zwykłych wątpliwości prawnych, które powstają niemal w każdym procesie decyzyjnym.

Sąd Najwyższy niejednokrotnie objaśniał kryteria ustalenia wysokości wynagrodzenia przewidzianego w art. 305² k.c. Skarżący nie wskazali nowych, poważnych wątpliwości, które wymagałyby ponownie zajęcia stanowiska w tej kwestii (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 5 kwietnia 2012 r., II CSK 401/11, nie publ., z dnia 27 lutego 2013 r., IV CSK 440/12, nie publ., z dnia 8 lutego 2013 r., IV CSK 317/12, nie publ. i z dnia 9 października 2013 r., V CSK 471/12, nie publ.). W postanowieniu z dnia 9 października 2013 r., V CSK 471/12,

Sąd Najwyższy rozstrzygnął przy tym wątpliwości ujęte w sformułowanym przez skarżących zagadnieniu prawnym, wyjaśniając, że przy określaniu wynagrodzenia za ustanowienie służebności przesyłu należy odmiennie ocenić uciążliwości powstające dla właściciela nieruchomości obciążonej w sytuacji, w której dopiero ma zostać zainstalowana linia przesyłowa z budowlami towarzyszącymi (np. słupy, stacje transformatorowe itp.), a odmiennie w sytuacji, w której linia ta istnieje od wielu lat i w tym stanie została nabyta przez właściciela nieruchomości obciążonej.

Konkludując trzeba stwierdzić, że w sprawie nie zachodzi wskazana przez skarżących przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania ani brana pod rozagę z urzędu nieważność postępowania.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.